

BELGISCHE SENAAT**SENAT DE BELGIQUE****ZITTING 1984-1985****SESSION DE 1984-1985**

9 MEI 1985

9 MAI 1985

Ontwerp van wet tot uitlegging en aanvulling van de wet van 17 juli 1984 houdende maatregelen van aard tot vermindering van de gerechtelijke achterstand

Projet de loi interprétant et complétant la loi du 17 juillet 1984 portant certaines mesures de nature à réduire l'arriéré judiciaire

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
JUSTITIE UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VAN IN**

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR M. VAN IN**

Met de bedoeling om iets te verhelpen aan de schromelijke achterstand bij de behandeling van de geschillen, hangende voor hoven en rechtbanken, is door de wet van 17 juli 1984, artikel 9, voorzien in de mogelijkheid om magistraten-emeriti hun ambt nog een beperkte termijn na de pensioenleeftijd te laten uitoefenen.

Aldus heeft het hoger bedoelde artikel 9 van de wet van 17 juli 1984 aan het Gerechtelijk Wetboek een artikel 383*bis* toegevoegd waardoor het o.m. mogelijk wordt voor maximum één jaar verder te zetelen voor de afwikkeling van reeds begonnen zaken (artikel 383*bis*, § 1) of, voor maximum zes maanden, in afwachting van de benoeming van een opvolger (artikel 383*bis*, § 2).

In hun algemeenheid bleven deze bepalingen in het vage nopens de vraag of zij ook van toepassing waren op de

Dans le but de remédier au retard énorme accumulé dans l'examen des litiges pendants devant les cours et tribunaux, la loi du 17 juillet 1984 prévoit, en son article 9, la possibilité d'autoriser des magistrats émérites à poursuivre l'exercice de leurs fonctions durant une certaine période au-delà de l'âge de la retraite.

Pour ce faire, cet article 9 de la loi du 17 juillet 1984 insère, dans le Code judiciaire, un article 383*bis* qui prévoit notamment la possibilité, pour les magistrats émérites, de continuer d'exercer leurs fonctions durant un an au maximum en vue de liquider les affaires commencées (article 383*bis*, § 1er) ou durant six mois au maximum, en attendant la nomination d'un successeur (article 383*bis*, § 2).

D'une manière générale, ces dispositions restent vagues pour ce qui est de la question de savoir si elles s'appliquent

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heer Cooreman, voorzitter; de dames Delruelle-Ghobert, De Pauw-Deveen, de heren Egelmeeers, Goossens, Lallemand, Minet, Pede, Pouillet, mevr. Remy-Oger, de heer Reynders, mevr. Staels-Dompas, de heren Van Rompaey, Weckx en Van In, verslaggever.

Plaatsvervangers : de heren J. Gillet en Lagae.

R. A 13170**Zie :****Gedr. St. van de Senaat :**

817 (1984-1985) : N° 1 : Ontwerp van wet.

Ont participé aux travaux de la Commission :

Membres effectifs : M. Cooreman, président; Mmes Delruelle-Ghobert, De Pauw-Deveen, MM. Egelmeeers, Goossens, Lallemand, Minet, Pede, Pouillet, Mme Remy-Oger, M. Reynders, Mme Staels-Dompas, MM. Van Rompaey, Weckx et Van In, rapporteur.

Membres suppléants : MM. J. Gillet et Lagae.

R. A 13170**Voir :****Document du Sénat :**

817 (1984-1985) : N° 1 : Projet de loi.

vrederechters en de rechters in de politierechtbank en, zo dit principieel eigenlijk weinig twijfel liet, welke autoriteit precies bevoegd is om de beoogde vrijstellingen te verlenen.

Vrederechters en politierechters hebben immers geen « korpsoverste » zoals dit voor andere magistraten wel het geval is. Om elke twijfel weg te nemen was het dus nuttig voor een uitdrukkelijke tekst te zorgen. Naar analogie met andere bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek (b.v. art. 288 (installatie), art. 307 (verblijfplaats), art. 331 (verlof), art. 412 (tucht), mocht worden vooropgesteld dat voor de vrederechter en de politierechter de beoogde vrijstellingen kunnen gegeven worden door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, waar hun ambtsgebied is gelegen.

Artikel 1 van het ontwerp behelst aldus deze uitdrukkelijke verwijzing.

Anderzijds heeft artikel 12 van de wet van 17 juli 1984 in overgangsmaatregelen voorzien ten aanzien van de nieuwe schikkingen in verband met de emeritaatsleeftijd van de magistraten (het nieuw artikel 383 Gerechtelijk Wetboek heeft inderdaad in deze aangelegenheid voorzien).

Hoewel al in het artikel 390 Gerechtelijk Wetboek bepaald is dat de emeritaatsregeling ook van toepassing is op de raadsheren en de rechters in sociale zaken en op de rechters in handelszaken, werd het nuttig geacht uitdrukkelijk te bepalen dat ook de overgangsregeling op deze categorieën van magistraten van toepassing is (artikel 2 van het ontwerp).

Tijdens de korte bespreking die de Commissie voor de Justitie aan dit ontwerp heeft gewijd, bleek dat de door het ontwerp gegeven interpretaties eigenlijk geen twijfel lieten op grond van de reeds vigerende wettelijke beschikkingen.

Omdat het advies van de Raad van State ook kiest voor een principiële oplossing en *ex abundanti*, achten de leden van de Commissie het echter niet opportuun zich tegen de door het ontwerp bedoelde interpretatieve bepalingen, hun retroactiviteit vanaf 1 september 1984 inbegrepen, te verzetten.

Het ontwerp werd aangenomen met eenparigheid van de 12 aanwezige leden.

Het verslag werd op dezelfde wijze goedgekeurd.

De Verslaggever,
G. VAN IN.

De Voorzitter,
E. COOREMAN.

également aux juges de paix et aux juges du tribunal de police — question au sujet de laquelle il n'y a, en principe, que peu de doute — et quelle est exactement l'autorité compétente pour accorder la dispense en question.

Les juges de paix et les juges du tribunal de police n'ont en effet pas de « chef de corps » comme les autres magistrats. Pour dissiper tout doute, il convenait donc de veiller à ce que le texte soit explicite. Par analogie avec d'autres dispositions du Code judiciaire (par exemple, l'article 288 (réception), l'article 307 (résidence), l'article 331 (congrés), l'article 412 (discipline), on pouvait poser en principe que, pour ce qui est des juges de paix et des juges du tribunal de police, les dites dispenses peuvent être accordées par le président du tribunal de première instance de leur ressort.

L'article 1er du projet de loi mentionne explicitement ce principe.

D'autre part, l'article 12 de la loi du 17 juillet 1984 prévoit des mesures transitoires en ce qui concerne les nouvelles dispositions concernant l'âge de l'éméritat des magistrats (le nouvel article 383 du Code judiciaire contient en effet des dispositions en la matière).

Bien qu'il soit déjà prévu, à l'article 390 du Code judiciaire, que les dispositions relatives à l'éméritat s'appliquent également aux conseillers sociaux et aux juges sociaux et consulaires, on a jugé utile de préciser explicitement que les dispositions transitoires sont également applicables à ces catégories de magistrats (article 2 du projet).

Au cours du bref examen consacré à ce projet par la Commission de la Justice, il est apparu que les interprétations qu'il fournit ne laissent en fait aucun doute, compte tenu des dispositions légales déjà en vigueur.

Toutefois, comme dans son avis, le Conseil d'Etat se prononce également pour une solution de principe *ex abundanti*, les commissaires estiment qu'il est inopportun de s'opposer aux dispositions interprétatives du projet, y compris au principe de la rétroactivité à partir du 1er septembre 1984.

Le projet a été adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Le présent rapport a été adopté à la même unanimité.

Le Rapporteur,
G. VAN IN.

Le Président,
E. COOREMAN.